

Dosarul nr.3ra-597/21

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Minciuna, I.Muruianu, E.Palanciuc)

ÎNCHEIERE

26 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva hotărârii din 22 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La data de 19 noiembrie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că la 13 aprilie 2016, a fost fondată Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, genul principal de activitate a căreia a constituit comerțul cu amănuntul a produselor alimentare și băuturilor prin chioșcuri și piețe.

Reclamanta a invocat că la 04 mai 2016, de către Pretura sectorului Botanica a Primăriei mun. Chișinău, i-a fost eliberată autorizația nr. 183, valabilă până la 04 mai 2017, pentru desfășurarea comerțului în parcul „Valea Trandafirilor” - tarabă cu comercializarea băuturilor răcoritoare, a înghețatei și băcăniei din ambalaj original. Iar, la 05 mai 2016, de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului municipal Chișinău, i-a fost eliberat planul de încadrare, valabil pe termen de un an, conform căruia locul de amplasare temporară a unității de comerț s-a determinat pe str. Melestiu, 15, parcul „Valea Trandafirilor”.

Reclamanta a mai menționat că la 07 iunie 2016, de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a Consiliului municipal Chișinău, i-a fost eliberat planul de încadrare, valabil pe termen de un an, conform căruia locul de amplasare temporară a unității de comerț s-a determinat pe str. Braniștii, parcul „Râșcani”.

Reclamanta a remarcat că la 06 iunie 2017, de către Pretura sectorului Râșcani a Primăriei mun. Chișinău, i-a fost eliberată schema de amplasare nr. 167, valabilă până la 03 octombrie 2017, pentru comercializarea băuturilor răcoritoare în parcul „Râșcani”.

A notat că la 22 iunie 2017 și 20 octombrie 2017, de către reclamantă au fost recepționate înștiințările nr. 34345 și respectiv nr. 38927, eliberate de către Direcția Generală Comerț, Alimentație Publică și Prestări Servicii, pentru desfășurarea comerțului cu amănuntul în frigider dublu din mun. Chișinău, str. Braniștii, parcul „Râșcani”.

Reclamanta a explicat că la 23 iulie 2020, de către Consiliul municipal Chișinău, a fost emisă decizia nr.12/1 „Cu privire la aprobarea Conceptului privind desfășurarea comerțului ambulant stradal în or. Chișinău”. Iar, la 01 octombrie 2020, de către Consiliul municipal Chișinău, a fost emisă decizia nr. 17/5, cu privire la aprobarea Regulamentului privind desfășurarea activității de comerț în municipiul Chișinău.

Reclamanta a relevat că la 01 octombrie 2020, de către Consiliul municipal Chișinău, a fost emisă decizia nr. 17/6 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind licitațiile cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul municipiului Chișinău”.

Reclamanta a indicat că dispunând de experiență de activitate comercială în parcul „Valea Trandafirilor” și parcul „Râșcani”, intenționa să continue activitatea economică respectivă. Cu toate acestea, din motivul emiterii de către Consiliul municipal Chișinău a deciziilor menționate, se consideră îngrădită în desfășurarea genului său principal de activitate.

Reclamanta a mai indicat că deciziile contestate impun la moment circumstanțe discriminatorii întreprinderilor mici, precum este Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, care în raport cu întreprinderile mijlocii și mari, ce dispun de mijloace financiare impunătoare, sunt în imposibilitate de a participa la licitațiile cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul municipiului Chișinău.

A notat că în temeiul deciziei nr.12/1 din 23 iulie 2020, emise de către Consiliul municipal Chișinău, a fost aprobat Conceptul privind desfășurarea comerțului ambulant stradal în or. Chișinău, iar la pct. 6, obiectivul nr. 2, intitulat: „Licitația publică a dreptului de încheiere a contractului pentru amplasarea unităților de comerț ambulant” a Conceptului respectiv, au fost prevăzute următoarele: „Sunt supuse licitației amplasamentele pentru desfășurarea comerțului ambulant incluse în schemele de amplasament prestabilite, aprobate de către Consiliul municipal Chișinău, pentru 1-a etapă: parcuri, scuaruri, grădini publice; străzi și bulevarde principale ale orașului, centrul - nucleul istoric, străzi secundare. Pentru a II-a etapă: cartierele sectoarelor. Licitațiile se desfășoară public, obiectul licitației este dreptul de a încheia contract pentru a amplasa unitatea comercială ambulantă în locația prestabilă. Regulamentul de desfășurare a licitației pentru dreptul de încheiere a contractului de amplasare a unității de comerț ambulant (în continuare - Regulament), va stabili modalitatea și procedura de desfășurare a licitațiilor, pentru dreptul de încheiere a contractului de amplasare a unității de comerț ambulant. Regulamentul nominalizat urmează a fi aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău. Regulamentul va stabili modalitatea și procedura de desfășurare a licitațiilor, pentru dreptul de încheiere a

contractului de amplasare a unității de comerț ambulant. Regulamentul urmează a fi aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău. Scopurile principale ale licitației sunt: crearea condițiilor și posibilităților egale pentru toți participanții, în scopul obținerii dreptului de a încheia contract; încheierea contractului; acumularea veniturilor la bugetul local. Licitatiile pentru dreptul de încheiere a contractului de amplasare a unității de comerț ambulant vor fi organizate în conformitate cu cerințele legislației în vigoare, cu asigurarea accesului liber la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor, care în virtutea legii, sau în baza unei hotărâri judecătorești irevocabile, au fost privați de acest drept. Licitatiile respective vor fi organizate de către Comisia de licitație. Comisia va funcționa conform prevederilor Regulamentului. Membrii Comisiei de licitație vor fi desemnați prin decizia Consiliului municipal Chișinău. Condițiile de participare la licitație, garanțiile, costul biletului de participare și mărimea aportului minim necesar pentru participarea la licitație, vor fi stabilite în Regulament. Câștigătorii fiecărei licitații desfășurate, cu respectarea condițiilor de transparență, vor încheia cu Primăria municipiului Chișinău, un contract pe un termen de 5 ani, cu specificarea drepturilor și obligațiilor fiecărei părți și a restricțiilor de comerț, care pot fi aplicate pentru fiecare amplasament în parte. După expirarea contractului, amplasamentul va fi scos din nou la licitație. Regulamentul va fi supus procedurii consultărilor publice respectându-se transparența în procesul decizional.

Reclamanta a comunicat că în temeiul deciziei nr. 17/5 din 01 octombrie 2020, emise de către Consiliul municipal Chișinău, a fost aprobat Regulamentul privind desfășurarea activității de comerț în municipiul Chișinău, iar la pct. 5 a deciziei respective s-au indicat următoarele: „Se aduce la cunoștința persoanelor fizice și juridice care desfășoară activități de comerț că prevederile Regulamentului nu anulează și nu substituie prevederile Legii nr. 231 din 23 septembrie 2010 „Cu privire la comerțul interior și ale altor acte normative în vigoare, ci stabilește interdicții și cerințe suplimentare la desfășurarea activității de comerț în municipiul Chișinău.

De asemenea, reclamanta a menționat că în textul Regulamentului privind desfășurarea activității de comerț în municipiul Chișinău, aprobat în temeiul deciziei nr.17/5 din 01 octombrie 2020, emise de către Consiliul municipal Chișinău, s-a precizat: art. 1.2 „Regulamentul este elaborat în scopul creării unui mediu favorabil de desfășurare a activității de întreprinzător în cadrul municipiului, precum și în vederea asigurării liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice și sociale ale cetățenilor, stimularea dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, simplificarea procedurilor de lansare a activităților de comerț; art. 2.4 „În cazul unităților de comerț, cu excepția comerțului ambulant, amplasate nemijlocit pe terenuri proprietate publică, suplimentar actelor stabilite la pct. 2.3), la notificare se anexează copia de pe actul care confirmă dreptul de folosință a terenului proprietate publică pe care este amplasată unitatea comercială sau actul care confirmă dreptul de proprietate sau folosință sau dispoziție asupra bunului aflat pe teren proprietate publică; art. 4.3 alineatele (7) - (12) și (20) amplasamentele expuse în schemele de amplasament prestabilite din parcuri, scuaruri, grădini publice și străzile/bulevardele principale, străzile secundare, sectoarele orașului, sunt aprobate de către Consiliul municipal Chișinău și sunt supuse licitației; licitațiile se desfășoară public, obiectul licitației fiind dreptul de a încheia contract pentru a amplasa unitatea comercială ambulantă pe amplasamentul aprobat.

Reclamanta a specificat că modalitatea și procedura de desfășurare a licitațiilor pentru dreptul de încheiere a contractului de amplasare a unității de comerț ambulant stradal este stabilită în Regulamentul privind licitațiile cu strigare pentru obținerea dreptului de a

încheia contractual respectiv, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău. Licitațiile respective sunt organizate de către Primăria mun. Chișinău; condițiile obligatorii pentru participarea la licitație vor fi stabilite în caietul de sarcini aprobat prin Regulamentul privind licitațiile cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul mun. Chișinău; câștigătorii fiecărei licitații desfășurate, cu respectarea condițiilor de transparență, vor încheia cu Primăria municipiului Chișinău un contract pentru un termen de 5 ani, cu specificarea drepturilor și obligațiilor fiecărei părți și a restricțiilor de comerț, care pot fi aplicate pentru fiecare amplasament în parte; după expirarea contractului, amplasamentul este expus din nou la licitație; se permite desfășurarea activităților creative și distractive doar în zonele și străzile indicate în dispozițiile Primarului General, agenții economici fiind selectați prin licitație publică; articolele 4.1., 6.3., 6.4.1., 6.11., 6.12. și 7.8. a cerințelor privind organizarea și desfășurarea comerțului ambulant stradal; 4.1 „Unitățile de comerț ambulant care urmează a fi amplasate urmare a procedurii de licitație, vor corespunde modelelor recomandate de Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare”; 6.3 „Pentru unitățile de comerț ambulant supuse licitației, notificările se depun după încheierea contractului pentru amplasarea unității ambulante; 6.4.1 „Suplimentar la notificarea privind inițierea activității de comerț pentru unitățile de comerț ambulant se anexează contractul pentru amplasarea unității de comerț ambulant”; 6.11 „Termenul de valabilitate al schemei de amplasare va fi de până la 5 ani, pentru licitate; 6.12 „La expirarea termenului de valabilitate al schemelor de amplasare eliberate anterior pentru gheretele existente, acestea urmează a fi evacuate din contul proprietarului, iar amplasamentele supuse licitației, conform schemelor de amplasament prestabilite aprobate de către Consiliul municipal Chișinău”; 7.8 „Unitățile de comerț ambulant stradal vor fi amplasate doar în locațiile/ amplasamentele stabilite în schemele de amplasament prestabilite, în baza licitațiilor publice”.

Reclamanta a invocat că decizia nr. 17/6 din 01 octombrie 2020, emisă de către Consiliul municipal Chișinău și aprobarea Regulamentului privind licitațiile cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul municipiului Chișinău, s-a datorat necesității gestionării și valorificării eficiente a terenurilor proprietate municipală, în scopul asigurării realizării planului de implementare a conceptului privind desfășurarea comerțului ambulant stradal în mun. Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 12/1 din 23 iulie 2020, întru sistematizarea acțiunilor întreprinse, orientate spre stimularea comerțului ambulant organizat și modern și dezvoltarea concurenței loiale, inclusiv a necesității de acumulare a mijloacelor financiare în bugetul local.

Reclamanta consideră că organizarea licitațiilor cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul municipiului Chișinău constituie o acțiune ilicită, deoarece dispunerea organizării licitațiilor respective instituie un mecanism discriminatoriu în raport cu agenții economici, care nu dispun de mijloacele financiare de participare la aceste licitații, pe când dreptul de folosință a unui teren public reprezintă un drept constitutional, care nu poate fi comercializat în condițiile unor licitații discriminatorii, dar poate fi transmis în condițiile procedurilor legale deja instituite de către legiuitorul național; îngrădește dreptul la muncă și la libera alegere a muncii pentru întreprinderile mici, precum este și Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, care desfășurând legal activitatea economică în parcurile mun. Chișinău, asigura cu loc de muncă salariații săi; este adoptată cu ignorarea principiului ierarhiei

actelor normative; dublează normele legale deja existente privind transmiterea în folosință prin licitație a terenurilor publice.

În opinia reclamantei, organizarea licitațiilor cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul municipiului Chișinău și perceperea unor taxe de participare impunătoare, exced posibilele venituri a agenților economici, cheltuieli care nu sunt proporționale cu volumul venitului încasat.

Reclamanta a considerat nejustificată și nerezonabilă organizarea licitațiilor cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul municipiului Chișinău și perceperea unor taxe de participare impunătoare, fără să se prevadă cel puțin un regim tranzitoriu, ori, conform art. 54 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova, nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

A notat că taxele privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul municipiului Chișinău, indicate în deciziile contestate nu sunt prevăzute de sistemul taxelor locale reglementate de art. 289 alin. (2) Cod fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997 și fiind stabilite, taxele locale respective nu sunt și nu pot fi fundamentate din punct de vedere economic sau financiar.

Făcînd referire la art. 297 alin. (8) lit. c) a Codului fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997, reclamanta a notat că conform principiilor legislației financiare și fiscale, impunerea fiscală, stabilirea modalității de plata a taxelor și impozitelor, dar și mărimea acestora are un singur scop stabilit și anume, finanțarea cheltuielilor publice întru asigurarea executării eficiente de sistemul autorităților publice a competențelor stabilite de lege. În special, stabilirea unei taxe locale nu are decât scopul de a asigura veniturile bugetului local întru buna desfășurare a sistemului public instituit în raza unei localități.

Reclamanta a menționat că din deciziile contestate, rezultă că stabilirea cuantumului taxelor pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul municipiului Chișinău, nu are despre scop suplینirea surselor bugetare, dar se urmărește scopul de a împiedica în mod abuziv desfășurarea activității de comerț ambulant a întreprinderilor mici.

Reclamanta a precizat că deciziile contestate referitoare la organizarea licitațiilor respective, dublează normele legale deja existente referitor la transmiterea dreptului de folosință a terenurilor publice, prin intermediul licitațiilor.

Făcînd referire la art. 14 alin. (5) a Legii cu privire la comerțul interior nr. 231 din 23 septembrie 2010, art. 6 alin. (5) a Regulamentului cu privire la valorificarea terenurilor proprietate publică a statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 91 din 11 februarie 2019, art. 77 alin. (2) și (3) a Legii privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, reclamanta a invocat că până la emiterea deciziilor contestate, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 91 din 11 februarie 2019, autoritățile administrației publice ale unităților administrativ-teritoriale dispuneau și continuă să decidă referitor expunerii la licitație a dreptului de folosință a terenurilor publice, fapt ce concluzionează despre lipsa necesității elaborării unor licitații suplimentare.

Reclamanta a considerat că la emiterea actelor administrative privind organizarea licitațiilor cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul municipiului Chișinău, nu s-a ținut cont de faptul că legislația în vigoare deja stabilește anumite condiții de atribuire în folosință a unui teren public aflat în gestiunea administrației publice locale, iar acest fapt poate fi dedus și

reieșind din prevederile art. 6 alin. (5) a Legii privind statutul municipiului Chișinău nr. 136 din 17 iunie 2016, care menționează că în scopul organizării și administrării în comun a domeniilor de activitate, conform atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, Consiliul municipal și Primarul General formează împreună, pe bază paritară, Comisia pentru organizarea licitațiilor funciare.

Reclamanta a mai notat că din cuprinsul deciziilor contestate, nu rezultă obligația emitentului de a supune verificărilor actele emise unui control al Cancelariei de Stat, fapt ce contravine prevederilor art. 297 alin. (10) a Codului fiscal nr. 1163- XIII din 24 aprilie 1997 și prevederilor art. 64 alin. (1) lit. c) a Legii nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, care evidențiază că controlului obligatoriu sunt supuse actele privind organizarea licitațiilor și actele privind atribuirea de terenuri.

Reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici a solicitat anularea în parte a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 12/1 din 23 iulie 2020 și anume, a obiectivului nr. 2 intitulat „Licitarea publică a dreptului de încheiere a contractului pentru amplasarea unităților de comerț ambulant” a conceptului privind desfășurarea comerțului ambulant stradal în mun. Chișinău, Anexa nr. 1 a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 12/1 din 23 iulie 2020; anularea articolelor 1.2., 2.4. și 4.3 alineatele (7)-(12) și alin.(20) a Regulamentului privind desfășurarea activității de comerț în mun. Chișinău, Anexa nr. 1 a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 17/5 din 01 octombrie 2020; anularea articolelor 4.1., 6.3., 6.4.1., 6.11., 6.12. și 7.8. a cerințelor privind organizarea și desfășurarea comerțului ambulant stradal, anexa nr. 2 a Regulamentului privind desfășurarea activității de comerț în mun. Chișinău, anexa nr. 1 a deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 17/5 din 01 octombrie 2020; anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr.17/6 din 01 octombrie 2020 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ a fost respinsă, ca neîntemeiată (f.d.107-122, vol.II).

Pentru a pronunța această hotărâre, Curtea de Apel Chișinău a reținut că în speță, Consiliul mun.Chișinău a acționat în limitele împuternicirilor acordate de lege, cu respectarea procedurii prevăzute în acest sens, hotărârea adoptată fiind luată de un organ colegial, ca urmare a analizei faptelor relevante pentru luarea deciziei enunțate.

Curtea de Apel Chișinău a reținut ca neîntemeiate alegațiile reclamantei precum că, decizia Consiliului municipal Chișinău nr. 12/1 din 23 iulie 2020, ar fi fost adoptată cu ignorarea principiului ierarhiei actelor normative menționate la art. 3 alin. (1) a Legii cu privire la actele normative nr. 100 din 22 decembrie 2017 și dublează normele legale deja existente privind transmiterea în folosință prin licitație a terenurilor publice, or, acestea se bazează pe interpretarea eronată a normelor de drept.

Mai mult, Curtea de Apel Chișinău a menționat prevederile art. 6 alin. (1) lit. b) și lit. n) din Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior, conform cărora, activitățile de comerț desfășurate în teritoriu sînt administrate și coordonate de autoritățile administrației publice locale conform reglementărilor naționale în vigoare. Autoritățile menționate exercită următoarele atribuții: elaborează și implementează programele de dezvoltare a comerțului în teritoriul respectiv; stabilesc, în cadrul Regulamentului de desfășurare a activităților de comerț în localitatea respectivă, interdicții și cerințe privind desfășurarea activității de comerț.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a notat că în acord cu prevederile art. 6 alin. (1) lit. b) și lit. n) din Legea nr. 231 din 23 septembrie 2010 cu privire la comerțul interior, administrația publică locală, a aprobat actele administrative în vederea instituirii unei noi proceduri de amplasare a unităților de comerț ambulant pe străzile orașului.

Curtea de Apel Chișinău a explicat că referirile reclamantei SRL „Ecomax Group” la Hotărârea Guvernului nr. 91 din 11 februarie 2019 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la valorificarea, vânzarea/transmiterea în locațiune/arendă a terenurilor proprietate publică a statului, nu au relevanță, or, hotărârea menționată stabilește modul de valorificare a terenurilor proprietate publică a statului, dar nu a administrației publice locale, precum și nici nu se referă la modalitatea de organizare a comerțului ambulant.

Curtea de Apel Chișinău a reținut că proiectele actelor normative au fost plasate pe pagina web chișinău.md și pagina web a Direcției generale comerț, alimentație publică și prestări servicii, pentru consultări publice și dezbateri, fiind luate în considerație opiniile și propunerile parvenite de la persoanele interesate.

În afară de aceasta, Curtea de Apel Chișinău a respins ca nefondate și argumentele invocate de către reclamantă precum că, actele administrative contestate impun condiții discriminatorii întreprinderilor mici în raport cu întreprinderile mijlocii și mari, precum și faptul că s-ar fi îngădit dreptul la muncă, or, nici din sensul actelor menționate, nici prin probatoriul prezentat, nu a fost stabilită careva condiție care ar fi considerată discriminatorie în raport cu reclamanta. Or, organizarea licitației, presupune liberul acces și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la amplasament pentru desfășurarea comerțului ambulant. Mai mult, organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de prioritatea prețului maxim propus, asigurarea venitului optim în bugetul public local, prin utilizarea eficientă a bunurilor ce aparțin administrației publice locale.

De asemenea, Curtea de Apel Chișinău a respins și alegațiile reclamantei precum că, perceperea taxelor de participare la licitație este impunătoare, or, taxa de participare conform Regulamentului este stabilită în mărime de 1500 de lei, ceea ce nu poate fi calificată ca sumă impunătoare.

La fel, Curtea de Apel Chișinău a respins și argumentele reclamantei cu privire la faptul că autoritatea publică locală nu a prevăzut un regim tranzitoriu, or, prin dispoziția Primarului General al mun. Chișinău nr. 602-d din 05 noiembrie 2020 s-a dispus etapizarea implementării Regulamentului de desfășurare a activității de comerț în mun. Chișinău.

Argumentele reclamantei Societății cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, precum că taxele privind amplasarea unității de comerț ambulant nu sunt prevăzute în sistemul taxelor locale reglementate conform prevederilor legale, de asemenea Curtea de Apel Chișinău le-a respins ca nefondate, reținând în acest sens că plățile stabilite pentru adjudecarea la licitație pentru amplasarea unității de comerț ambulant, nu se încadrează în categoria taxelor locale și variază în dependență de rezultatul licitației, fiind rezultate din relațiile economice stabilite și negociate între autoritatea publică și agentul economic.

La data de 15 martie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici a depus recurs împotriva hotărârii din 22 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii, prin care să fie admisă acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „Ecomax Group” (f.d.130-131, vol.II).

Ulterior, la data de 29 martie 2021, Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici a depus motivarea recursului (f.d.136-140).

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerându-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Suplimentar, a menționat că consideră vădit nerezonabile organizarea licitațiilor cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul mun.Chișinău și perceperea unor taxe de participare exagerat de impunătoare, fără să se prevadă cel puțin un regim intermediar, ori, conform art.54 alin.(1) a Constituției Republicii Moldova, nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Recurenta a precizat că deciziile contestate prin prezenta acțiune judiciară referitoare la organizarea licitațiilor respective, dublează normele legale deja existente referitor transmiterii dreptului de folosință a terenurilor publice prin intermediul licitațiilor.

Recurenta a considerat că la emiterea actelor administrative privind organizarea licitațiilor cu strigare pentru obținerea dreptului de a încheia un contract privind amplasarea unității de comerț ambulant stradal pe teritoriul mun.Chișinău, nu s-a ținut cont de faptul că legislația în vigoare deja stabilește anumite condiții de atribuire în folosință a unui teren public aflat în gestiunea administrației publice locale, iar acesta poate fi dedus și reieșind din prevederile art.6 alin.(5) a Legii privind statutul mun. Chișinău nr.136 din 17 iunie 2016, care menționează că în scopul organizării și administrării în comun a domeniilor de activitate, conform atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, Consiliul municipal și Primarul General formează împreună, pe bază paritară comisia pentru organizarea licitațiilor funciare.

În afară de aceasta, recurenta a afirmat că din cuprinsul deciziilor contestate, nu rezultă obligația emitentului de a supune verificărilor actele emise unui control a Cancelariei de Stat, fapt ce contravene prevederilor art.297 alin.100 Cod fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997 și prevederilor art. 64 alin. (1) lit. c) Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, care evidențiază că controlului obligatoriu sunt supuse următoarele acte ale administrației publice locale: actele privind organizarea licitațiilor și actele privind atribuirea de terenuri.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la data de 22 februarie 2021, fiind notificată recurentei Societății cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici la data de 19 martie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii recomandate, anexat la materialele cauzei (f.d. 135, vol.II).

Astfel, recursul depus la data de 29 martie 2021 de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici, împotriva hotărârii din 22 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 23 aprilie 2021, în adresa intimatului Consiliului mun.Chișinău a fost expediată copia recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”,

reprezentată de avocatul Roman Stici, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 162 vol.II).

Prin referința depusă la data de 06 mai 2021, Consiliul mun.Chișinău a solicitat respingerea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici, cu menținerea hotărârii din 22 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău f.d.164-172, vol.II).

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici, în raport cu materialele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Ecomax Group”, reprezentată de avocatul Roman Stici, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh

Nina Vascan